

слѣдъ Неговото рождение при кралѣтъ Саксенецъ ли, Сабка ли, Бабка ли или Пяста, не мож да си припомнимъ, надъ рѣката Елба, която тече въ нѣмската земя, както у насъ Камчиата, живѣяли на едната страна на рѣката Славяни Поляци, — а на другата Нѣмци, спорѣдъ васъ Шваби. Щомъ Нѣмеца види Полкинята, извѣднхъ се хвърля въ водата и се записва да бѣде робъ на Полкинята, кръщава се въ полската вѣра, оженва се и нѣговитѣ дѣца растгъ Поляци. Отъ тѣхъ си иматъ потеклото Поляцитѣ Шмиди, Шпици, Штейни и такива сж на родили безъ четъ. Нѣмскитѣ кралѣ, а може би и самъ Вѣнскитѣ Кайзеръ, отъ страхъ да не би Полкинитѣ да пославянчатъ Нѣмцитѣ, всичкитѣ до единъ, обнародвали, както четеше капитанина, едиктъ, сирѣчъ указъ, по вашему фирманъ или праде — че всичкитѣ Полкини били вълшебници, магьосници, че трѣбвало да се пазятъ отъ тѣхъ като отъ дявола, защото гиняли отъ тѣхъ Нѣмцитѣ и съ тѣлото и съ душата. Разбрали какви сж Полкинитѣ?

— У насъ чаушъ, не е хубаво да бѣде магьосница: у насъ магьосницитѣ ги горятъ и давятъ.

— Нищо ти не разбирашъ! Нѣмеца по-своему ги нарѣкхъ магьосници, тѣ пъкъ сж вълшебници. Така казваше капитанина, а той е човекъ умекъ, не само чете, но и пише книжки. Вълшебницата привлича къмъ себе си съ очитѣ, тѣгли и плѣни душата, и отъ челоуѣка, какъвто ще той лапникъ и да бѣде, прави юнакъ, казакъ. Когато челоуѣкъ глѣда на такива прелести, нему е тъй приятно и сладко, сѣкашъ че хвърча отъ небето; ако ли пакъ му се случи да види магьосница, то на челоуѣка става противно, както послѣ чашката сурова ракия. Както тамъ и да е, Полкинитѣ сж вълшебници, а тия мрасници сж магьосници, прави каквото знаешъ; по-добѣ е за тебе да ме послушашъ, мене стареца; азъ съмъ челоуѣкъ опитенъ, много съмъ видѣлъ и слушалъ, защото послѣ излизанието ми изъ Варшава, азъ се скитахъ по Европа и Азия прѣди да дойда въ вашия Сливенъ. Ей, земи момче дѣвоуката, та я скрий по-далечъ и никому не я показвай. Тя е лакомо кжече.